

BEROEPS- BELANGEN

TUCHTRECHT

EINDBESLISSING

Het College voor medisch tuchtrecht en oplossing van geschillen in eersten aanleg, volgens art. 1 der wet van 2 Juli 1928 (Stsbl. no. 222), gevestigd te Amsterdam;

Gezien een klacht van A, wonende te X., tegen B., tandarts, wonende te X, bij den secretaris van het College binnengekomen op 15 Juli 1937;

Gelet op hetgeen ter terechtzitting van 21 September 1937 heeft plaats gehad en op de stukken, ten aanzien waarvan de voorschriften van de artt. 37 e.v. van het Reglement Medisch Tuchtrecht zijn toegepast;

Gehoord klaagster, tandarts B als persoon over wien geklaagd is, en C, D, E, en F, allen wonende te X, als getuigen;

Overwegende, dat klaagster zich erover beklagt, dat tandarts B haar met ergerlijke uitdrukkingen tegemoet getreden is, en haar bij een ernstige bloeding, terwijl zij in hoogst overspannen toestand verkeerde, zonder geleide naar huis heeft gezonden;

Overwegende, dat de ter zake gestelde feiten hierop neerkomen;

Klaagster heeft zich op 19 . met hevige kiespijn begeven naar de tandheekkundige kliniek der Vereeniging te X. Daar is zij behandeld door tandarts B. Deze verklaarde, dat de kies moest worden getrokken, en heeft haar ter verdooving ingespoten. Klaagster zegt, dat, toen zij voor de trekking weder plaats nam, zij den tandarts heeft meegedeeld, dat zij nog pijn had, waarop deze haar zou hebben toegevoegd, dat hij dit beter wist dan zij;

Na de extractie, die haar hevig pijn had gedaan, hetgeen zij den tandarts mededeelde, zou deze hebben gezegd, dat zij dan nu ook wist wat pijn is.

Klaagster zou de kliniek hebben verlaten, terwijl zij nog hevig bloedde, en, daar de bloeding niet tot staan kwam, eenige uren later op aanwijzing van wege de kliniek tandarts B te zijnen huize bezocht hebben,

waar hij haar zou hebben ontvangen met de woorden: „Daar heb je dat mirakel weer. Pas op, sta hier de boel niet te bevullen, ga over die bak staan”, en na haar voor de bloeding behandeld te hebben, haar, terwijl zij nog hevig bloedde en in hoogst overspannen toestand verkeerde, zonder geleide naar huis hebben laten gaan;

Overwegende, dat bij het onderzoek niet is gebleken, dat tandarts B de hem door klaagster verweten uitdrukkingen of andere van gelijke strekking heeft gebezigd, zoodat in zooverre de klacht als ongegrond moet worden afgewezen;

Overwegende, dat overigens is komen vast te staan, dat klaagster na de trekking ter verdere verzorging door tandarts B is overgelaten aan zijn assistenten en daarna niet meer door hem is nagezien; dat klaagster gespoeld heeft, en zij, vòòr de bloeding geheel was opgehouden, naar huis is gezonden met de mededeeling, dat zij niet met spoelen moest doorgaan; dat in de wachtkamer en de spoelkamer der kliniek de mededeeling staat, dat de patiënten bij hevige bloeding de kliniek moeten opbellen;

Overwegende, dat niet gebleken is, dat, toen klaagster de woning van tandarts B verliet, de bloeding niet tot staan was gekomen;

Overwegende, dat omtrent den overspannen toestand, waarin klaagster zegt te hebben verkeerd, aan het College geen feiten zijn bekend geworden, waaruit blijkt, dat haar toestand van ernstiger aard is geweest dan die, waarin patienten in dergelijke omstandigheden plegen te verkeerren;

Overwegende, dat het College van oordeel is, dat ook ten aanzien van het tweede gedeelte de klacht onbewezen is, daar niet is komen vast te staan, dat klaagster bij haar vertrek uit de kliniek of van de woning van tandarts B hetzij wat de bloeding betreft, hetzij in het algemeen in zoodanigen toestand verkeerde, dat het laten vertrekken van klaagster kan geacht worden te zijn een handeling van tandarts B, waardoor het vertrouwen in den stand der tandartsen is ondermijnd, of van een nalatigheid zijnerzijds, waardoor ernstige schade voor klaagster ontstond, of van grove onkunde in de uitoefening van de tandheelkunst;

Overwegende dat het College niettemin wil opmerken, dat het zijn aandacht getrokken heeft, dat blijkens de verklaring van getuige E en ook blijkens hetgeen door tandarts B toegegeven is, in de kliniek, waaraan tandarts B verbonden is, geen maatregelen worden genomen om te waarborgen, dat patiënten niet eerder de inrichting verlaten dan nadat de bloeding geheel tot staan is gebracht, hetgeen het College een tekortkoming acht, waarvoor in ieder voorkomend geval de behandelende tandarts aansprakelijk is;

Overwegende dat deze beslissing met het oog op haar belang voor bekendmaking in aanmerking komt;

Beslissende:

Wijst de klacht af.

Beveelt dat deze beslissing met inachtneming van het bepaalde in art. 63 van het K.B. van 31 October 1929, Stsbl. no. 474, zal worden bekend gemaakt;

Verstaat dat deze bekendmaking zal geschieden door plaatsing van een afschrift der beslissing in de Verslagen en Mededeelingen betreffende de Volksgezondheid en door toezending van een afschrift der beslissing ter publicatie aan de redactie van het Tijdschrift voor Tandheelkunde;

Verstaat dat noch aan klagster, noch aan den persoon over wien geklaagd is, kosten, voor hen uit de behandeling van de zaak voortvloeiende, uit 's Rijks Kas zullen worden vergoed.

Aldus gewezen door de heeren: mr. B. de Gaay Fortman, voorzitter, dr. G. Royer, dr. J. C. Went, leden-geneeskundigen, W. L. van Andel, en W. A. Becker, leden-tandartsen, in eigenwoordigheid van mr. W. F. Schokking, secretaris, op 8 October 1937.

(w.g.) Fortman

„ W. F. Schokking

VOOR AFSCHRIFT CONFORM

(Met inachtneming van art. 63 R.M.T.)

De secretaris van het Medisch
Tuchtcollege te Amsterdam: